Dosar nr.2-26011456-05-3r-12062026

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Daniliuc Cristina

D E C I Z I E
în numele Legii

02 octombrie 2026 municipiul Cahul

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud
în componența:
președintele completului, judecător Bancov Evgheni,
judecătorii Gorlenco Inga, Scripcenco Andrei,

a judecat fără prezența părților, în ordine de recurs, cererea de recurs declarată de către avocatul Covaliov Vitali, în interesele lui Schwindt Nicolae, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 mai 2026, emisă în cauza la cererea reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, înaintată în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative,-

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 02 februarie 2026, reprezentantul reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central, acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative, solicitând reclamantul și *suspendarea executării* actului administrativ și anume decizia de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și decizia privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025. Iar, în argumentarea solicitării de suspendare reclamantul indică prevederile art.172, art.214 alin.(1)-(2) Cod administrativ.

Soluția instanței de fond:

Judecătoria Cahul, sediul Central, la 04 mai 2026 a pronunțat *încheierea*, prin care a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, înaintată în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative.

Solicitarea recurentului.

Nefiind de acord cu această încheiere, la 29 mai 2026 avocatul Covaliov Vitali, în interesele lui Schwindt Nicolae, a depus *cerere de recurs*, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate, pe care o consideră neîntemeiată, fiind necesară dispunerea prin decizie a admiterii cererii reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, înaintată în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative.

Cererea de recurs fiind motivată prin faptul că, instanța de fond a interpretat eronat normele de drept material și procedural, fapt ce a dus la formularea unei concluzii greșite, din care considerente cererea de recurs urmează a fi admisă.

Menționându-se în cererea de recurs depusă că, nu este de acord cu încheierea dată, o consideră neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată, indicând și faptul că, la 29.05.2026, avocat Covaliov Vitali prin intermediul poștei a primit încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04.05.2026, prin care s-a decis respingerea ca neîntemeiată a cererii reprezentantului reclamantului Schwindt (Sarandi) Nicolae, avocat Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea executării deciziei de regularizare nr.430 din 18.11.2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11.12.2025 adoptate în privința lui Schwindt (Sarandi) Nicolae.

Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04.05.2026 de respingere a cererii de suspendarea actului administrativ, este considerată nefondată şi posibilă casării așa cum, Biroul vamal Sud a emis în privința lui Sarandi Nicolae decizia de regularizare nr.430 din 18.11.2025 privind achitarea sumei de 224 733 lei. Drept temei pentru emiterea de Biroul vamal Sud a deciziei de regularizare nr.430 din 18.11.2025 au fost indicate nerespectarea condițiilor de derulare a regimului vamal de admiterea temporară a mijlocului de transport declarat prin acțiune.

La rândul său, Biroul vamal Sud la emiterea deciziei de regularizare nr.430 din 18.11.2025 nu a indicat concret, cum cere legea în astfel de cazuri, anume care condiții au fost nerespectate și nu este clar pentru care acțiune petiționarul urmează să achite suma de 224 733 lei.

Ca urmare, pretențiile nu pot fi înaintate lui Sarandi Nicolae, deoarece de ultimul nu au fost încălcate cerințele legislației în vigoare. Reieșind din prevederile legislației în vigoare, în special Codul vamal şi alte legi din domeniu, numitul Sarandi Nicolae nu a încălcat cerințelor legislației în vigoare și nu poartă nici o răspundere. Conform deciziei de regularizare nr.430 din 18.11.2025, aceasta poate fi contestată în termen de 30 zile de la data comunicării. La rândul său, numitul Sarandi Nicolae a primit decizia de regularizare nr.430 din 18.11.2025, la data de 13.12.2025, când a revenit în Republica Moldova. Necătând la acest fapt, Biroul vamal Sud a emis în privința lui Sarandi Nicolae decizia de executare silită nr.188 din 11.12.2025

Astfel, se invocă în recursul depus că, se constată cu certitudine că, la examinarea prezentei cauze, instanța de fond nu a verificat şi constatat toate circumstanțele de fapt şi de drept ale cauzei pentru emiterea unei hotărâri legale, ca urmare încheierea vizată posibilă casării cu adoptarea o nouă încheiere.

În drept, cererea de recurs se întemeiază pe prevederile art.6 CEDO, art.20 din Constituția RM, art.6, art.26 Cod de procedură civilă, art.2, art.5, art.172, art.195, art.214, art.241-243 Cod administrativ.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe (f.d.55-56). Astfel, ținând cont de faptul că, referința nu a fost depusă până la data stabilită, termen care este unul de decădere, instanța de recurs a examinat cauza în baza materialelor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei şi analizând în complex argumentele şi criticile invocate în recurs, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud conclude asupra necesității respingerii recursului depus de avocatul Covaliov Vitali, în interesele lui Schwindt Nicolae, cu menținerea încheierii primei instanțe.

În sprijinul concluziei enunțate se punctează următoarele argumente.

Potrivit art.195 Cod administrativ *„procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171”*.

Conform art.426 Cod de procedură civilă *”(3) recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților”*.

În conformitate cu art.241 Cod administrativ *”(1) încheierile primei instanțe şi ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva”*, iar potrivit art.207 alin.(1) Cod administrativ *”(1) instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs”*.

Potrivit art.242 Cod administrativ *”recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile* ***de la notificarea*** *încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul”*.

La caz, încheierea contestată este emisă de Judecătoria Cahul, sediul Central, la data de 04 mai 2026, fără participarea părților, fiind expediată în adresa părților la data de 28 mai 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de avocatul Covaliov Vitali, în interesele lui Schwindt Nicolae, la data de 29 mai 2026 (f.d.43-50), deci fără omiterea termenului de declarare a recursului.

Astfel, Completul specializat în contencios administrativ reține că, la data de 02 februarie 2026, reprezentantul reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, a depus la Judecătoria Cahul, sediul Central, acțiunea în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative, solicitând reclamantul și suspendarea executării actului administrativ și anume decizia de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și decizia privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025. Iar, în argumentarea solicitării de suspendare reclamantul indică prevederile art.172, art.214 alin.(1)-(2) Cod administrativ.

Judecătoria Cahul, sediul Central, la 04 mai 2026 a pronunțat încheierea, prin care a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, înaintată în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative.

Însă, nefiind de acord cu această încheiere, la 29 mai 2026 avocatul Covaliov Vitali, în interesele lui Schwindt Nicolae, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii contestate, pe care o consideră neîntemeiată, fiind necesară dispunerea prin decizie a admiterii cererii reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, înaintată în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative.

Este de menționat că, în urma examinării cauzei pendinte în ordine de recurs a fost stabilit faptul că, prima instanță just a stabilit circumstanțe de fapt și de drept la examinarea cauzei, iar soluția adoptată urmează să fie menținută, argumentele recursului manifestându-se a fi neîntemeiate.

Astfel, completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud, sediul Cahul, reține că, prima instanță în urma examinării cauzei pendinte corect a conchis necesitatea respingerii cererii depuse de reprezentantul reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025.

Este de menționat că, potrivit art.2 Cod administrativ *”(2) anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod”*.

Conform art.3 Cod administrativ *”legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept”*.

Iar, potrivit art.214 Cod administrativ *”(1) suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). (2) Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2)”*.

În conformitate cu art.172 Cod administrativ *”(1) dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a*

unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. (3) Suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluționarea cererii prealabile. Decizia cu privire la suspendarea executării se ia în termen de 5 zile lucrătoare din momentul înregistrării, dacă legea nu prevede altfel".

În speță, este de notat că, s-a solicitat suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și a deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, invocându-se întrunirea condițiilor prevăzute la art.172 alin.(2), lit. a), b) Cod administrativ, potrivit cărora poate fi suspendată executarea actului administrativ.

Astfel, este de notat că, în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

Este de menționat că, conform art.26 alin.(4) Cod de procedură civilă *"egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă"*. În acest sens, este de notat faptul că prima instanță just a stabilit circumstanțe de fapt și de drept la examinarea cauzei, iar soluția adoptată urmează să fie menținută, argumentele recursului manifestându-se a fi neîntemeiate.

Completul specializat în contencios administrativ reține că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege. La rândul său, atât cazul bine justificat în vederea confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

În corespundere cu art.11 Cod administrativ *"actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat"*.

Suspendarea executării actului administrativ contestat poate fi admisă *dacă sunt întrunite una din condițiile* specificate la art.172 alin.(2) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege: prezenta suspiciunilor rezonabile în privința legalității actului administrativ contestat şi existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

De asemenea, este de menționat faptul că, sarcina probațiunii întru aplicarea suspendării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia. Totodată, urmează de specificat faptul că, prin caz bine justificat se înțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul potrivit căruia actul administrativ este executoriu din oficiu. Drept pericol iminent se definește prejudiciul material viitor previzibil. Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea

executării actului administrativ, rezultând faptul că, existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de solicitantul suspendării executării actului administrativ.

În speță, reprezentantul reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, a reiterat prevederile art.172, art.214, alin.(1)-(2) Cod administrativ, fără o justificare în acest sens și fără a fi dovedite condițiile necesare în vederea necesității suspendării actului administrativ contestat. Iar, judecarea cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat nu presupune prejudecarea fondului litigiului, conform practicii judiciare și principiilor de drept aplicabile.

În acest context, este de notat că, instanța de judecată are competența de a efectua doar o evaluare sumară a aparenței dreptului, fără a intra în analiza aprofundată a legalității actului administrativ în cauză, care este atributul judecării pe fond a litigiului. Astfel, temeiurile de ilegalitate invocate de reclamant în susținerea solicitării de suspendare a executării deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025 care ar necesita o cercetare detaliată și o analiză în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat, în sensul art.172 alin.(2), lit. a) Cod administrativ.

Cu atât mai mult că, reclamantul nu a demonstrat existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, în sensul art.172 alin.(2), lit. b) Cod administrativ.

La caz, însă, careva acte confirmative cu referire la prejudiciul ireparabil și caracterul urgent al suspendării prin actul administrativ defavorabil și anume decizia de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și decizia privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, de către reclamant nu au fost prezentate.

Totodată, reclamantul nu a prezentat probe concrete și concludente care să susțină existența unui caz bine justificat sau a unui prejudiciu iminent și ireparabil, sarcina probațiunii în acest sens revenindu-le în exclusivitate. Simplul fapt al contestării unui act administrativ și invocarea unor presupuse ilegalități nu sunt suficiente pentru a justifica suspendarea executării acestuia, în absența unor dovezi clare și a unor argumente juridice solide.

Or, recurentul nu indică nici un argument concret în susținerea cererii de recurs depuse, ci doar la general că nu a încălcat prevederile legislației în vigoare, deci, nu a fost demonstrată existența temeiurilor de suspendare, iar în dosar există probe că, anume Schwindt Nicolae a introdus unitatea de transport în țară, la data de 26.02.2020 și nu a mai scos-o, fiind atras la răspundere contravențională.

Astfel, completul specializat în contencios administrativ, analizând soluția adoptată de instanța de fond prin prisma normelor legale invocate supra, consideră că întemeiat s-a pus accent și pe faptul că, suspendarea executării actului administrativ contestat este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condițiile prevăzute de lege: prezența suspiciunilor rezonabile în privința legalității actului administrativ contestat și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Deci, asigurarea acțiunii este condiționată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri, la soluționarea chestiunii privind suspendarea actului administrativ, fiind necesar de a se lua în considerare toți factorii și interesele relevante și se dispune suspendarea actului administrativ numai dacă se constată că, actul este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil și dacă există temeiuri vădite privind ilegalitatea actului.

Astfel, suspendarea actului administrativ constituie o formă a asigurării acțiunii, instituție procesuală, care prevede un șir de măsuri ce garantează posibilitatea realizării pretențiilor din acțiune în cazul satisfacerii acesteia, fiind un mijloc eficient de protecție a drepturilor subiective

ale participanților la proces. Și, analizând obiectul acțiunii în raport cu temeiurile suspendării executării actului administrativ individual – decizia de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și decizia privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, instanța de fond corect a considerat că, la caz, nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.172 alin.(2), lit. a), b) Cod administrativ, potrivit cărora poate fi suspendată executarea actului administrativ.

Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud notează și faptul că, la examinarea cererii depuse în interesele lui Schwindt Nicolae, instanța de fond întemeiat a stabilit că, la moment nu sunt suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului contestat.

La fel, completul specializat în contencios administrativ notează că, just instanța de fond a stabilit că, nu s-a constatat că, actul administrativ individual respectiv este susceptibil de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil. Or, scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Astfel, sub acest aspect, instanța de fond corect a concluzionat că, la depunerea cererii în interesele lui Schwindt Nicolae, nu a fost argumentat existența pericolului eminent de producere a unor prejudicii ireparabile la executarea în continuare a actului administrativ. În acest sens, reclamantul trebuie să justifice pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a actului contestat, prin analize concrete, probe exhaustive, din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

În circumstanțele expuse, este de notat faptul că, judecarea cererii de suspendare a executării actului administrativ contestat nu presupune prejudecarea fondului litigiului, conform practicii judiciare și principiilor de drept aplicabile. Astfel, instanța de judecată are competența de a efectua doar o evaluare sumară a aparenței dreptului, fără a intra în analiza aprofundată a legalității actului administrativ în cauză, care este atributul judecării pe fond a litigiului.

La caz, însă, reclamantul nu și-a argumentat cerința de aplicare a măsurilor de asigurare prin prisma motivelor de suspendare, prevăzute de lege, și anume, că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului contestat sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, în speță, Schwindt Nicolae în susținerea cererii de suspendare, nu a argumentat motivele de suspendare a actului contestat, astfel nu pot fi încadrate în nici unul din temeiurile de suspendare prevăzute de lege, și anume: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Or, pentru a fi posibilă suspendarea actului administrativ în baza temeiului prevăzut de lege reclamantul trebuia să demonstreze că, autoritatea pârâtă la emiterea deciziei contestate a încălcat legea și din examinarea sumară pot fi deduse suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, pe când reclamantul Schwindt Nicolae a indicat doar solicitarea suspendării actul administrativ contestat, fără a argumenta cerința și fără anexarea a careva probe materiale concludente în acest sens.

Ținând cont de cele menționate supra, este de notat și faptul că, expresia „suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ” constă în reținerea de către instanța de judecată - în urma examinării sumare a legalității - a unor fapte care ar convinge judecătorul că actul administrativ individual ar fi ilegal.

Concluzia respectivă rezultă din analiza sistemică a normelor ce reglementează acțiunea în contestare și condițiile de admitere a acesteia. Or, ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual acestuia este o condiție de admitere a acțiunii conform art.224 Cod administrativ, și pe cale de consecință vizează fondul cauzei și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

În același timp, pericolul iminent presupune existența în cuprinsul actelor vizate a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire ar produce reclamantei un prejudiciu ireparabil (greu sau imposibil de înlăturat) în ipoteza anulării actului. Se cere a fi precizat că, partea reclamantă nu a probat în mod concret iminența producerii prejudiciului ireparabil, sau existența unor împrejurări care ar crea o neîncredere serioasă asupra legalității actului administrativ contestat, ci a dispus de dreptul său de a cere suspendarea actului administrativ contestat.

Totodată, în urma examinării sumare a acțiunii, nu a stabilit temei cu privire la anularea actului administrativ, întrucât nu există îngrijorări fundamentale cu privire la procedura administrativă desfășurată de către autoritatea publică. Subsecvent, se atestă că, referitor la solicitarea privind suspendarea actului administrativ, reclamantul nu a prezentat acele circumstanțe care ar impune necesitatea instituirii garanției de asigurare a legalității, acestea având invocări generale, fiind lipsite de aspect probatoriu pertinent.

De asemenea, reclamantul nu a argumentat prin ce acțiuni anume nedispunerea suspendării actului contestat ar duce la cauzarea unor daune sau prejudiciu ireparabil. Reieșind din normele legale precitate, ținând cont de faptul că, reclamantul formulând solicitarea de suspendare a actului contestat, nu a îndeplinit condițiile impuse prin normele legale citate supra și nu a invocat argumente clare și bine determinate ce ar putea fi reținute ca fiind argumente care justifică întrunirea condițiilor de suspendare a actului contestat. Astfel, la emiterea încheierii contestate, just a fost reținut că, Schwindt Nicolae nu a invocat și nu a demonstrat existența unor temeiuri ce ar putea să determine instanța de judecată să admită cererea de suspendare și că, neaplicarea măsurilor de asigurare pretinse de reclamant ar avea asupra acestora impactul negativ prevăzut de norma legală precitată.

Ținând cont de faptul că, încheierea primei instanțe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Completul specializat în contencios administrativ ajunge la concluzia cu privire la necesitatea respingerii recursului declarat, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Așa cum, conform art.243 alin.(1), lit. b) Cod administrativ *„examinînd recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: ... respinge recursul”*.

Completul specializat în contencios administrativ notează și faptul că, potrivit art.6 paragraful 1 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul*. Iar conform art.26 alin.(4) Cod de procedură civilă, *egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente şi adecvate de folosire a*

tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă. În acest sens, este de notat că instanța de fond a întreprins măsuri cu privire la examinarea sub toate aspectele a cauzei și întru clarificarea situației existente, și nu a admis erori de aplicare a normelor de drept procedural și material la judecarea cauzei, fapt ce denotă necesitatea respingerii cererii de recurs depuse.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.243 alin.(1), lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în contencios administrativ al Curții de Apel Sud,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către avocatul Covaliov Vitali, în interesele lui Schwindt Nicolae.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 04 mai 2026, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, cu privire la suspendarea deciziei de regularizare nr.430 din 18 noiembrie 2025 și deciziei privind executarea silită nr.188 din 11 decembrie 2025, înaintată în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată a reprezentantului reclamantului Schwindt Nicolae, avocatul Covaliov Vitali, împotriva Serviciului Vamal și Biroului vamal Sud privind anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco